

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/33/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120365207
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6120365207.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a členov senátu Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Zuzany Holúbkovej, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, práv. zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. C. D. XX, práv. zast. JUDr. Martinou Kmeťovou, advokátkou, so sídlom Moyzesova 1918/6A, Bánovce nad Bebravou, IČO: 42 282 004, o zaplatenie 20.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 20. júla 2023, č. k. BN-4Csp/97/2020-252, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 6.883,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.883,07 eur od 23.3.2019 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietla.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. p o t v r d z u j e .

III. Žalovanému p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 31,18 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 17.868,61 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.859,88 eur od 23.3.2019 do zaplatenia, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom III. priznal žalobcovi voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 78,68 %, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, pričom dodal, že o tejto výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením súdu prvej inštancie.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 20.000,- eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok od postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s. nadobudol pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky. Tie sa žalovaný zaviazal vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný však porušil zmluvu riadnym nesplácaním splátok, a tak postupca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Dlhnú sumu žalovaný neuhradil. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 20.000,- eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 13.991,27 eur a z neuhradeného riadneho úroku vo výške 6.008,73 eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 1.309,39 eur si žalobca v tomto konaní neuplatnil.

3. Súd prvej inštancie o žalobe žalobcu najskôr rozhodol tak, že ju rozsudkom zo dňa 11.05.2021, č. k. 4Csp/97/2020-142, výrokom I. zamietol a výrokom II. žalobcovi uložil žalovanému zaplatiť náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na odvolanie žalobcu odvolací súd (Krajský súd v Trenčíne) uznesením zo dňa 28.04.2022, č. k. 17CoCsp/28/2021-186, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Preto rozhodoval súd prvej inštancie o veci opätovne.

5. Súd prvej inštancie po dokazovaní skonštatoval, že nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., banka) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere dňa 05.08.2013, v ktorej sa dohodli o poskytnutí úveru žalovanému vo výške 16.800,- eur. Sporná medzi stranami zostala skutočná výška poskytnutého úveru. Po dokazovaní dospel k záveru, že žalovanému právny predchodca žalobcu poskytol v zmluve deklarovanú výšku, t. j. 16.800,- eur.

6. Sporné ďalej bolo, akú sumu je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi titulom tejto zmluvy. Žalovaný sa bránil námietkou premlčania a tým, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch („zákon o spotrebiteľských úveroch“).

7. Súd prvej inštancie nedospel k záveru, že zmluva zo dňa 05.08.2013 obsahuje nesprávny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť, je v zmluve uvedená ako suma 31.427,46 eur, pričom z údajov platných v čase uzavretia zmluvy je táto suma podľa súdu prvej inštancie správna. Ide o súčet sumy určenej ako súčin 119 dohodnutých mesačných splátok vo výške 261,92 eur a 120. (poslednej) mesačnej splátky vo výške 258,98 eur (258,98 + 31.168,48).

8. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenia, uvedené v podaní zo dňa 26.05.2023, o tom, že poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur mesačne bol súčasťou splátky vo výške 261,92 eur, a preto je celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť, uvedená v zmluve (31.427,46 eur) uvedená správne, a poplatok za poistenie k úveru vstupoval do výpočtu celkovej čiastky, ako aj výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN).

9. Súd prvej inštancie po dokazovaní skonštatoval, že žalovaný musel pri uzatváraní zmluvy vedieť, že uzatvára aj poistenie k úveru, tak ako je to uvedené v časti II. zmluvy, keďže „dostal zľavu“, čo je uvedené i v základných podmienkach úveru. Tak samotná zmluva, ktorej súčasťou sú i Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, jednoznačne poistenie k úveru s poplatkom za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur uvádzajú, a preto sa podľa súdu prvej inštancie tento poplatok stal súčasťou i celkových nákladov spojenými so spotrebiteľským úverom a i jeho celková výška bola podkladom pre výpočet celkovej čiastky (uvedená v zmluva vo výške 31.427,46 eur), ktorú je povinný spotrebiteľ žalovaný zaplatiť, a tak i pre výpočet RPMN, ktoré údaje (celková čiastka a RPMN) sú práve pre spotrebiteľa smerodajné pre rozhodnutie, či zmluvu s veriteľom uzatvorí, alebo nie. Celková čiastka spojená s úverom je tak podľa súdu prvej inštancie uvedená správne, a preto obranu žalovaného o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru (pre nesprávny údaj o celkovej čiastke) súd prvej inštancie vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. Súd prvej inštancie preto skonštatoval, že žalobcovi patrí nárok na zaplatenie sumy 20.000,- eur ako nároku na istinu 13.991,27 eur a úroku z úveru vo výške 6.008,73 eur (žalobca uviedol, že úrok z omeškania z úroku si neuplatňuje) po tom, ako sa úver stal v celom rozsahu splatným postupom veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a bodu 10 čl. I zmluvy.

11. Súd prvej inštancie uviedol, že celková čiastka, ktorú je žalovaný ako spotrebiteľ veriteľovi žalobcovi uhradiť, predstavuje 31.427,46 eur, z ktorej žalovaný žalobcovi zaplatil už 9.916,93 eur. Preto má žalovaný povinnosť žalobcovi vrátiť ešte 21.510,53 eur, z ktorej si žalobca uplatňuje len 20.000,- eur, a preto by žalobcovi patril takýto nárok, ak by nešlo o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy (kedy súd prihliada na premlčanie nároku), avšak žalovaný v spore námietku premlčania i vzniesol.

12. Súd prvej inštancie k posúdeniu premlčania uviedol, že žalobca úver predčasne zosplatnil dňa 01.03.2018, a to pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2017, čo potom znamená, že dňom

21.02.2018 začala plynúť premlčacia doba pre právo na zaplatenie zosplatneného dlhu (právo na zročný celý dlh) a uplynula by dňa 21.02.2021, resp. 22.02.2021. Žalobca podal žalobu na súd už dňa 14.08.2020, t. j. včas vo vzťahu k zosplatnenému dlhu, čo však ale nemá vplyv na plynutie premlčania jednotlivých splátok, ktorých splatnosť nastala pred splatnosťou splátky, ktorá spôsobila zročnosť celého dlhu.

13. Premlčacia doba takýchto splátok je podľa § 101 Občianskeho zákonníka trojročná, pričom podľa § 101 Občianskeho zákonníka platí, že plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, t. j. nasledujúcim po splatnosti takejto splátky. Jednotlivé splátky boli podľa zmluvy splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Podľa predložených listín o prehľade uhradených splátok (platobná história výpis z účtu) mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalovaný žalobcovi, resp. jeho právnomu predchodcovi uhradil celkom sumu 9.916,93 eur, čím žalovaný plnil splátky (celkom v počte 37), ktorých splatnosť nastala dňom 20.09.2013 až 20.09.2016, každá vo výške 261,92 eur a časť splátky splatnej dňa 20.10.2016 vo výške 225,89 eur. Zostatok splátky splatnej 20.10.2016 a ani nasledujúce splatné splátky už neuhradil, a preto nasledujúcim dňom po ich splatnosti sa dostal žalovaný do omeškania a žalobcovi vzniklo právo domáhať sa ich splnenia. Toto jeho právo ale vo vzťahu k splátkam splatným v mesiacoch 10/2016 až 6/2017 i vzhľadom na vznesenú námietku premlčania uplynulo dňom 21.10.2019, 21.11.2019, 21.12.2019, 21.01.2020, 21.02.2020, 24.03.2020, 27.05.2020, 26.06.2020 a 28.07.2020. A keďže žalobca žalobu podal až 14.08.2020, právo na časť splátky splatnú dňa 20.10.2016 (vo výške 36,03 eur a právo na zaplatenie splátok splatných v mesiacoch 11/2016 až 6/2017 každá vo výške 261,92 eur) sa premlčalo, a preto žalobcom uplatnený nárok v tejto časti, o zaplatenie istiny úveru 2.131,39 eur (ako 261,92 krát 8 plus 36,03) zamietol, ako aj nárok na úroky z omeškania z tejto sumy ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku, ktorý podlieha rovnakému premlčaniu ako hlavný záväzok.

14. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojho peňažného záväzku (či už pri platení jednotlivých mesačných splátok alebo celého zosplatneného úveru), vzniklo žalobcovi právo popri dlžnej istine i právo na úhradu úroku z omeškania. Súd prvej inštancie tak uložil žalovanému povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 5 % z priznanej nepremľanej istiny úveru odo dňa 23.3.2019, pretože tento deň nepredchádza nasledujúci deň po tom, ako bol žalovaný povinný (§ 563 Občianskeho zákonníka) celý zosplatnený úver žalobcovi zaplatiť (nasledujúci deň, ako mu bola doručená listina o zosplatnení, resp. ako sa dostala do jeho dispozície), až do jeho úplného zaplatenia, a vo zvyšnej časti o zaplatenie úrokov z omeškania žalobu zamietol (žalobca si uplatnil úrok z omeškania i z časti istiny úveru).

15. O nároku na náhradu trov rozhodol súd prvej inštancie podľa zásady úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP.

16. Proti tomuto rozsudku podal v celom rozsahu odvolanie žalovaný.

17. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil jeho tvrdenia a dôkazy o tom, že žalobca nemôže požadovať úroky a poplatky a tieto mu súd nemôže priznať.

18. V poslednom svojom vyjadrení žalobca jeho námietky o tom, že úver má byť posúdený ako bezúročný a bez poplatkov uviedol, že mal poskytnutý úver s úrokovou sadzbou 12,90 % p.a. po zohľadnení zľavy z úrokovej sadzby vo výške 2 % p.a. Napokon vo vyjadrení uviedol, že na poskytnutie úveru za podmienok zľavy z úrokovej sadzby bolo potrebné uzavrieť aj poistenie k úveru, poplatok za poistenie vstupoval do výpočtu celkovej čiastky a poplatok za poistenie k úveru vo výške 8,86 eur bol súčasťou splátky vo výške 261,92 eur.

19. Podľa žalobcu toto má preukazovať predložená platobná história. Na pojednávaní nasledujúcom po doručení tohto vyjadrenia bolo popreté vyjadrenie žalobcu, že má uvedené tvrdenia preukazovať platobná história. Právne zastúpený žalobca nevedel súdu na výzvu vysvetliť, ako má uvedené tvrdenie preukazovať platobná história. Žalobca tak podľa žalovaného neuniesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia, že poplatok za poistenie bol súčasťou splátky úveru, ako tvrdil.

20. Žalovaný ďalej upozornil, že súd prvej inštancie sám vykonal dokazovanie podľa § 295 CSP vykonaním podrobného výpočtu a vysvetlenia, že z listiny predloženej žalobcom – Sadzobník poplatkov

účinný k 01.06.2013 – vyplýva, že poplatok za poistenie k úveru: rozšírený súbor poistenia (ktorý si vzhľadom na znenie zmluvy žalovaný zvolil) je 3,50 % a že výška poplatku bola stanovená na sumu 8,86 eur, čo práve predstavuje (po zaokrúhlení) 3,50 % z rozdielu súm 261,92 a 8,86 eur. Toto pritom žalobca sám neuviedol počas celého konania. Žalovaný namietal, že je namieste vyvodenie záveru z § 295 CSP, a síce že súd môže z vlastnej iniciatívy bez návrhu vykonať len tie dôkazy, ktoré budú v prospech spotrebiteľa, teda v jeho prospech.

21. Ďalej žalovaný tvrdil, že žalobca bol opakovane vyzvaný na predloženie amortizačnej tabuľky o štruktúre splátky, avšak neposkytol taký dôkaz, ktorým by uniesol dôkazné bremeno o tom, že poplatok za poistenie bol súčasťou splátky úveru.

22. Preto podľa žalovaného súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko mal jeho námietkam o bezodplatnosti úveru vyhovieť, a pre neunesenie dôkazného bremena žalobcu mal rozhodnúť o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

23. Žalovaný namietal tiež, že ak by malo byť pravdou, že v mesačnej splátke 261,92 eur je aj poistenie úveru, potom samotná výška splátky úveru bez poistenia nie je spotrebiteľovi v zmluve vôbec oznámená. Výška splátky sa pritom jednostranne zo strany spotrebiteľa zmenila, ako je zrejme z platobnej histórie predloženej samotným žalobcom, kde od apríla 2015 splátka úveru – istina predstavovala 274,46 eur - ani percentuálny výpočet, ktorý uskutočnil súd prvej inštancie teda neseďí. Žalovaný zdôraznil, že pri takejto výške splátky potom nemôže sedieť informácia poskytnutá spotrebiteľovi pri podpise zmluvy o celkovej čiastke spojenej s úverom.

24. V prípade, ak dlžník prestal splácať úver, nesplácal ani poistenie, mu teda musel narásť aj úrok, celková suma spojená s úverom tak nie je vôbec zrejma. Celková suma preplatenia úveru sa dokonca počas trvania spotrebiteľského vzťahu zmenila, o čom nemal a ani nemohol mať spotrebiteľ vedomosť. Na prvej strane zmluvy je výslovne uvedená informácia, že sa bankou nevyžaduje poistenie, avšak poplatok za poistenie má byť údajne súčasťou splátky – bez toho, aby toto vyplývalo priemernému spotrebiteľovi zo zmluvy – spotrebiteľ tak bol uvedený do omylu, ktorý spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov.

25. Nakoľko nie je možné bez listiny preukazujúcej štruktúru splátky úveru spoľahlivo zistiť, či bolo poistenie súčasťou splátky úveru, pričom žalovaný mal za to, že nebolo, nemožno toto dať na neprospech spotrebiteľa.

26. Preto žalovaný uzavrel, že splátky úveru splatné od 20.09.2013 do podania žaloby 14.08.2020 (posledná splátka splatná dňa 20.07.2017) a nároky z nich vyplývajúce sú premlčané a tieto nemajú byť priznané.

27. Na tomto základe žalovaný žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu náhradu trov konania.

28. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Stotožnil sa s napadnutým rozsudkom, pričom uviedol, že s odvolacími námietkami sa už vyrovnal súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku. V súvislosti v namietaných § 295 CSP uviedol, že súd prvej inštancie postupoval správne. Preto žiadal o potvrdenie napadnutého rozsudku.

29. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“), bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. podľa § 388 CSP zmeniť a vo výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

30. Žalovaný sa odvolaním nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že poplatok za poistenie k úveru bol súčasťou splátky. Súčasne ale namietal i záver súdu prvej inštancie o celkovej čiastke spojenej s úverom. Žalovaný zastával presvedčenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a preto súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil.

31. Odvolací súd súhlasí so žalovaným, že celková čiastka, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, je v zmluve o úvere uvedená nesprávne. Ide o náležitosť vyžadovanú § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch.

32. V zmluve o úvere bol počet splátok 120, výška splátky je 261,92 eur, pričom celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je v zmluve uvedená vo výške 31.427,46 eur. Pri súčine počtu splátok a výšky splátky predstavuje však celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sumu 31.430,40 eur ($120 \times 261,92 = 31.430,40$). Z uvedeného je zrejmé, že sa líši skutočný údaj o celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, od celkovej čiastky deklarovanej v zmluve.

33. Súd prvej inštancie k celkovej čiastke, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť, uviedol, že je v zmluve uvedená správne (v bode 44. napadnutého rozsudku). Akceptoval pritom, že posledná (120.) splátka je uvedená v inej výške (258,98 eur) než prechádzajúcich 119 splátok, ktoré boli vo výške 261,92 eur. Súd prvej inštancie, hoci to výslovne neuviedol, akceptoval úpravu zo Všeobecných obchodných podmienok („VOP“), podľa ktorých „výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky“ (bod 5.5.3.).

34. Súd prvej inštancie sa podľa odvolacieho súdu bližšie nezaoberal tým, či je takáto alternatíva akceptovateľná. Podľa konštantnej judikatúry odvolacieho súdu je odpoveď záporná.

35. Výška poslednej splátky totiž nebola uvedená pre spotrebiteľa jasne a zrozumiteľne, nakoľko v zmluve sa k výške splátky uvádzal len údaj „261,92 eur mesačne, k 20. dňu v kalendárnom mesiaci“ a podľa bodu 5.5.3. VOP, že „výška poslednej splátky bude tvorená zostatkom Pohľadávky Banky“. Výška splátky tak bola upravená odlišne v zmluve a vo VOP. To nie je akceptovateľné, keďže výška splátky musí byť uvedená priamo v zmluve.

36. Pritom platí, že chybný údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, bez ohľadu na sumu alebo skutočnosť, že chybný údaj nie je v neprospech spotrebiteľa, je dôvodom na záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (záver kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 05.04.2022; § 17 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

37. Preto odvolací súd, na rozdiel od súdu prvej inštancie, dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

38. Vzhľadom na uvedené bolo nadbytočné sa venovať ďalšiemu namietanému dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vzťahujúcemu sa k poplatku za poistenie k úveru.

39. Žalobca má tak titulom úveru nárok iba na istinu úveru. Na poplatky a zmluvné úroky nárok nemá. Zo zistení súdu prvej inštancie, ktoré sporné nie sú, plynie, že istina úveru predstavovala 16.800,- eur. Žalovaný na úver plnil 9.916,93 eur. Zvyšnú neuhradenú časť istiny vo výške 6.883,07 eur je preto žalovaný povinný žalobcovi uhradiť ($16.800 - 9.916,93 = 6.883,07$).

40. Žalovaný vzniesol v priebehu konania námietku premlčania. Túto otázku však súd prvej inštancie posúdil správne, nasledujúc judikatúrne závery Najvyššieho súdu SR (body 49. a 50. napadnutého rozsudku). Žalobca úver predčasne zosplatnil dňa 01.03.2018 pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20.11.2017. Preto začala plynúť premlčacia doba dňa 21.02.2018 a uplynula by dňa 21.02.2021. Žalobca podal žalobu na súd už dňa 14.08.2020, t. j. v rámci plynutia premlčacej doby. Preto nárok žalobcu premlčaný nie je.

41. Z dlžnej nevrátenej istiny má žalobca nárok aj na uplatnený úrok z omeškania, a to v zákonnej (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.) výške 5 % ročne zo sumy 6.883,07 eur od 23.3.2019 do zaplatenia. Dňom 23.3.2019 sa s dlžnou sumou žalovaný dostal do omeškania.

42. Preto odvolací súd podľa § 388 CSP zmenil napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6.883,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 6.883,07 eur od 23.3.2019 do zaplatenia a vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Výrokom

II. bola žaloba žalobcu zamietnutá vecne správne, preto odvolací súd tento výrok II. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. O náhrade trov konania vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku bolo potrebné rozhodnúť nanovo. Žalobca žiadal od žalovaného úhradu 20.000,- eur (s príslušenstvom, na ktoré sa neprihliada pri výpočte náhrady trov konania, nakoľko ho žalobca v žalobe nekapitalizoval) a súd mu priznal 6.883,07 eur. Úspech žalobcu predstavuje 34,41 % a úspech žalovaného predstavuje 65,59 %. Čiastočne bol teda úspešnejší žalovaný. Keďže niet racionálneho dôvodu, aby si strany v prípade čiastočného úspechu nahradili trovy konania navzájom, časť, ktorá sa prekrýva, sa musí odpočítať, a preto žalobca nahradí čiastočne úspešnejšiemu žalovanému 31,18 % trov konania (65,59 % - 34,41 % = 31,18 %). V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie.

44. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).